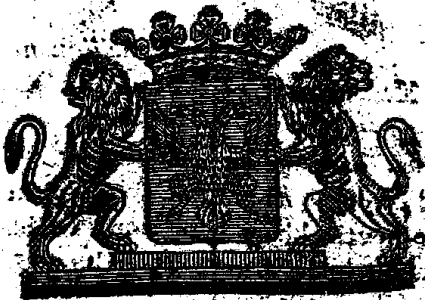

Zaterdag

den 26 October.

FRANKFORT, den 22sten October.

De Courant van Venetie meldt, dat de hertogin van Berry, nadat zij zich sedert den 22sten September, onder den naam van hertogin van Sagana te Venetie opgehouden had, om de merkwaardigheden aldaar in oogenschouw te nemen, den 5den October over Triest naar Ljubach is vertrokken.

— Uit Verona wordt, den 12den October, het volgende geschreven: In de afgelopen week hebben aan de oevers van de Mincio en in de omstreken der vesting Peschiera militaire evolutien en spiegelgevechten plaats gehad. De verzamelde troepen bedroegen meer dan 60,000 man. Zijne Koninklijke Hoogheid de aartshertog Onder-Koning en zijne gemalin, de hertog van Modena, Prins Willem van Pruisen en vele Engelsche en Pruisische generaals en andere personen van aanzien, waren daarbij tegenwoordig. De fraaije houding der troepen en de juistheid, waarmede de manoeuvres uitgevoerd werden, zijn algemeen bewonderd geworden.

— De Koning van Napels heeft, bij dekreet van den 19den September, in de hoofdstad eene wach voor de inwendige veiligheid opgericht. Zij zal bestaan uit edellijken, grondbezitters, beambten, beoefenaars der vrije kunsten enz.; die tusschen de 24 en 50 jaren oud en van een goed gedrag zijn moeten.

— Te Maagdenburg heeft men eenen grooten diefheler ontdekt, en bij hem voor 100,000 daalders waarde aan goederen gevonden, die gedeeltelijk reeds voor 10 jaren gestolen waren. De zaak baart te meer opzien, vermits men daardoor eene aanmerkelijke dievenbende is op het spoor gekomen, waartoe personen behooren, die men voor niets minder dan voor dieven zou gehouden hebben.

— De predikant Hochdörfer is door de regtbank van Kaiserslautern, wegens belediging van onderscheidene beambten, tot eene maand gevangenisstraf veroordeeld. De minste straf is hem opgelegd, omdat hij zich reeds sedert 14 maanden in hechtenis bevindt. — Eerlang zal nu ook de aanklacht tegen Siebenpfeiffer door de regtbank te Frankenthal voorgenomen worden.

— In Griekenland is thans eene geregelde vaart van pakketboorden voerd, die op bepaalde dagen de reis naar Triest, Livorno, Marseille enz. aansenen.

ZWITSERLAND.

Zurich. De landdag heeft eene proclamatie uitgevaardigd, waarin men het volgende leest: Eedgenooten! Toen voor ongeveer tien weken de bekende voorvallen in de kantons Schwitz en Bazil de ernstige, krachtige tusschenkomst van het eedgenootschap vereischten, nam de landdag die maatregelen, welke denzelfden voldoende voorkwamen, om de rust en wettige orde weder in die streken te vestigen en dreigend onheil van het gezamenlijke vaderland af te wenden. De landdag vertrouwde toenmaals op u, eedgenooten! hij noodigde u bij herhaling uit, om zijne beoogeningen krachtig te ondersteunen. Gij hebt naar deze stem geluisterd. Bereidwillig verlieten zoo vele duizenden bondgenootschappelijke weerbare mannen, op de eerste oproeping, hunne vreedzame haardsteden en snelden onder hunne vanen. Aan hannen vroegeren jammerlijken toestand ontruk, verblijden zich de kantons Schwitz en Bazil over eene wettelijke orde, welke hun spoedig weder de reeds lang ontbeerde zegeningen des vredes zal deelachtig maken. Vertrouwt nu verder op uwe regering. Eendragt heersche onder u, gelijk eens onder onze vaders in de schoone vroegeren dagen! Laat wederom uwe regten en hebt eerbied voor de wet! Zonder order bestaat er geene vrijheid; — zonder vrijheid geen geluk voor ons, Zwitsers! Gods zegen ruste op ons en op ons liebaar Vaderland.

Neuenburg. De afgevaardigden naar Berlijn zijn den 13den teruggekeerd. Z. M. de Koning van Pruisen heeft hun de plegtige verzekering gegeven, dat hoogstdezelve de Neuenburgers nimmer zal verlaten.

Gênève. De ophaeping der Italiaansche vlingelingen (men begroot hun getal op 300) heeft de regering gecoopt, om hun te doen aanzeggen, dat zij zich weder over de grenzen moeten begeven. Daar verscheiden hanner hieraan niet voldeden, zijn zij met geweld weggevoerd.

MÜNCHEN, den 18den October.

Heden, zijnde de verjaardag van den slag van Leipzig, is onthuld en plegtig ingewijd de obeliske, uit veroverd geschild en gedeeltelijk uit kanonnen van Navarino vervaardigd, hetwelk Zijne Majesteit de Koning

op het Karolinenplein heeft doen oprigten tot aandenken van de Bejersche Krijgsheden, die in den jare 1812 in Rusland zijn overgenomen. Tegen den middag was het plein en de vijf daarop uitloopende straten opgevuld met militairen en volk, onder hetwelk bijzonder vele landlieden, gewezen krijgslieden, die aan den Russischen, en vervolgens aan de Franische veldtogten deel genomen hadden. Ten een ure verscheenen op eene tribune, tegen over de obeliske opgericht, Zijne Majesteit de Koningin Theresia en Karoline, de aartshertogin Sophie, de kroonprins van Pruisen, de prinses Louise van Beieren, de prinses Mathilde en de jonge prinsessen van het koninklijke huis; kort daarna, onder het geschal der trompetten, het gebalder des geschuts en het luij gejuich der menigte, Zijne Majesteit de Koning te paard, omgeven van zijnen zwager den aartshertog Frans Karel, de prinsen Karel en Max van Beieren, den maarschalk prins van Wrede en een luisterrijken stoet van generaals. Zoedra de monarch met degenen, die hem omringden aan den voet van de obeliske stil hield, verdween het bekleedsel, waarmede het voedstak en deszelfs opschriften nog bedekt waren, en de prins maarschalk, de waardige vertegenwoordiger ook van dien roem en der herinneringen, aan dat gewigtig oorsgewicht verknocht, drukte in eene korte en gepaste rede de gevoelens uit, welke het gedanken aan de gesneuvelde wapenbroeders in het hart van alle aanwezigen moest verwekken.

LONDEN, den 23sten October.

De prins Soutzo, door Z. M. den Koning van Griekenland gezonden, om een bijzondere last in Engeland te volbrengen, de Belgische minister, en de baron Wessenburg, de Oostenrijksche speciale minister, hebben gisteren lord Palmersten op het departement van buitenlandische zaken bezocht.

— Kapitein Ross, die van zijne expeditie naar de streken van den Noordpool is teruggekeerd, bevindt zich thans te Londen. Bijzonderheden van zijnen togt heeft men tot heden geene andere vernomen, dan dat hij reeds in het eerste jaar van zijne reis zijne vaartnigen heeft veroverd, en dat hij den noordpoolstroom doorzocht heeft gevonden.

— Kapitein Ross, die van zijne expeditie naar de streken van den Noordpool is teruggekeerd, bevindt zich thans te Londen. Bijzonderheden van zijnen togt heeft men tot heden geene andere vernomen, dan dat hij reeds in het eerste jaar van zijne reis zijne vaartnigen heeft veroverd, en dat hij den noordpoolstroom doorzocht heeft gevonden. Kapitein Ross' dank betuigd, wegens de ontvangst, de opmerkzaamheid, de stelling en de gedane opofferingen, en hij heeft eenen zeer beleefden brief ten antwoord ontvangen. Men denkt, dat nu geene verdere ondernemingen van dien aard, welke reeds zoo vele menschenlevens en zulke aanzienlijke sommen gelds gekost hebben, zullen plaats hebben.

— Berigten uit Spanje melden, dat eenige jonge lieden van Astegarra ga weder beproefd hebben om don Carlos te Irun als Koning uit te roepen, maar op de vlugt gejaagd zijn. De revolutionaire klub te Vittoria heeft, zoo als men verzekert, een som van 20,000 pond st. ontvangen, welke som haar in staat stelt, om een aanzienlijk getal karlistische reuk te Logrono is don Carlos den 7den dezer uitgeroepen.

Eenige detachementen waren van Pampeluna naar Sanguenza, Tanfala en Olite afgezonden, waar men oproerige bewegingen te gemoet zag, cruten uit te rusten.

De troepen der Koningin waren te gelijker tijd bezig met het vervolgen van Santos Ladron. In Navarra schijnt alles nog rustig te blijven.

Men verzekert stellig, dat Mina, die zich voor als nog in Engeland bevindt, op het punt staat, om zich naar Spanje te begeven; men weet echter nog niet welken welken weg hij zal nemen.

— Uit Lissabon wordt gemeld, dat er sedert eenige jaren zoo veel vrolijkheid onder de inwoners met heeft geheerd, als vroeger. Dageeliks hebben er feestelijke bijeenkomsten aan het plaats, waaraan de adel en aanzienlijkste stedelingen deel nemen.

Don Pedro houdt gedurig inspectien over zijne troepen en wendt alle mogelijke moeite aan, om hen tot eenen dapperen weerstand voor te bereiden, bij aldien de Miguellisten het mogten wagen eenen nieuwen aanval te bewerkstelligen. Van alle kanten komen er deserteurs uit het Miguellistische leger te Lissabon aan, die de ongunstigste berigten aangaande den toestand des legers geven. Dezelfde tijdingen maken gewag van het stranden eener stoomboot: de Waterford, in de buurt van Peniche, welker lading bestond uit kleeders, Methodien, boeken enz., aan don Pedro, de Koningin en de hertogin van Braganza behoorende, ter waarde van 200,000 pond ster.; al hetwelk don Miguel zou in handen gevallen zijn.

speeld. Zijnen dood had men reeds lang voorspeld, en zelfs meer dan eens hem dood gezegd, schoon hij nog leefde: maar nu is er geen twijfel meer aan, dat het schrijven van: *Ik de Koning* voor hem heeft opgehouden. Hij heeft nog al gelegenheid gehad, over zich zelve en zijn leven eens na te denken, voor zoo ver eene langdurige ongesteldheid, die den naderenden dood voor oogen stelt, op de stille legerstede, tot zulk een nadenken aanleiding kan geven. En zoo men Koningen hiervan niet geheel kan uitzonderen noch bevrijden, wie weet wat er dan in eene ziel, als die van FERDINAND VII, in de laatste oogenblikken al is omgegaan. Zijn vader, RICCO, en vele andere braven, die hij aan zijne bloeddorstige heerschzucht had opgeofferd; het schenden van zijnen eed en de lafhartige overweldiging van den troon, met behulp van honderd duizend Franschen; de onderdrukking van het verlichtste en waardigste gedeelte zijner Natie, dat niet anders begeerde, dan om naar wetten en niet naar willekeur geregeerd te worden, en hem aan het hoofd van eene zoodanige regering gesteld, die hij mede met een duren eed bezworen, doch verbroken had: — deze en dergelijke dingen zullen hem tusschen beiden nog wel eens voor den geest gekomen zijn en schrik aangejaagd hebben.

ISABELLA zegt met dat al stellig, dat haar gemaal en Koning nu in de *Hemelsche zaligheid* is. Maar of men met eene zoo ongeredderde en bezwaarde ziel zoo maar in eens uit deze wereld over het vagevuur heen tot den Hemel kan stappen, is nog al aan eenige bedenking onderhevig, ook voor Koningen. Den Vorsten zij het althans geraden, het daarop niet te gerust te laten aankomen; want de Regter, met welken zij in de andere wereld te doen hebben, kent geen aanzien van persoon, en zal een regelijk, hoog en laag, vergelden naar zijne werken. Met het: *Ik de Koning* zal het aldaar niet genoeg en terstond afgedaan zijn; maar zullen de groote vragen gedaan worden: *u hebt gij ook koninklijk gehandeld? hebt gij het regt gehandhaafd, de onschuld beschermd, vreugde en welvaart onder uwe natuurgenoeten verspreid, of hebt gij uw gezag misbruikt ten koste van eed en plicht?* Hier van alleen zal het vonnis afhangen. En KRISTIAN zal het nog al moeilijk vallen op deze vragen te antwoorden. Althans zal hij groote genade noodig hebben, en daarvan willen wij hem dan ook maar overlaten. Hij zal er zekerlijk velen van zijns gelijken vinden, allen ex-koningen, met welken het insgelijks gesteld is, die wel zullen wenschen, dat zij liever nooit Koning of Keizer geweest waren, dan zulk eene zware verantwoording op zich geladen te hebben.

Maar wat zal er nu van het rijk worden, dat de doode Koning gansch niet in een' vreedzamen en gelukkigen staat heeft achter gelaten? Alreede zijn alle kabinetten en diplomatieke kringen deswege in beweging, en staan misschien op dit oogenblik de binnenlandsche partijen in woede tegen elkander op. Geroepen of ongeroepen, zullen ongetwijfeld de groote boedelredders van Europa tusschen beiden komen, die zoo meesterlijk de kunst verstaan, om de zaken spoedig in orde te brengen, zoo als dit gebleken is in de Hollandsche en Belgische aangelegenheden. Al hebben zij daarover nu meer dan drie jaren gearbeid, en nog het einde niet gevonden, men moet denken *festina lente*, langzaam en zeker is beter dan er terstond met de grove bijl in om te slaan, schoon zij dit tusschen beiden ook al eens gedaan hebben. Maar *Suzanne* is geen kat, om zonder handschoenen aan te tasten, zoo als NAPOLEON dit ondervonden heeft, en naderhand het H. Verbond, toen dit een leger van 100.000 Franschen op hetzelfde afzond, en daarmede bezwaarlijk genoeg de hekken naar zijnen zin aldaar heeft kunnen verhangen. Te vergeefs hebben tot nog toe de groote vreedregters eene menigte protocollen, allerhande diplomatieken, demonstratiën en gewapende operatiën te water en te lande verspild, om zulk eene onnoozele en eenvoudige questie als tusschen Oud-Nederland en België, of tusschen een wettig gezag en een klein nietswaardig oproerig volk te beslechten. In geen drie jaren hebben zij dit peulschillelje er kunnen aftrekken: wanneer zullen zij dan gedaan werk krijgen met Portugal en Spanje, daar zoo veel ingewikkelder vraagstukken op te lossen en zoo veel grooter volks-massa's tegen elkander in opstand zijn? terwijl daarenboven de toestand van hunnen ouden getrouwen bondgenoot in het Oosten, den Sultan, haar nog gedurige belemmering baart. Als men dan bij gevolgtrekking wil redeneren, zal er deze loopende eenw wel mede heen gaan, eer zij de zaken beoorlijk geschikt hebben, zoo het immer gebeurt.

Waarlijk, die groote goede mogendheden, die het zoo wel meenen met de Europese menschheid; die zoo gewillig de zorg voor anderen op zich nemen; die zoo onvermoeid zwoegen en zweeten, om het behoud van den vrede, en het evenwigt in Europa te bewaren of te herstellen: hoe zijn zij te beklagen! Het wordt hun op die wijze al te druk en lastig gemaakt. Het staat te duchten dat zij nooit eens zullen kunnen rusten van hunnen arbeid, en misschien zelve in 't einde onder al die zorgen en lasten zullen bezwijken. Het is maar overal te doen; en hoe knap zij ook bij de hand zijn, zij kunnen toch op alle plaatsen niet te gelijk wezen. FERDINAND inzonderheid heeft nu een boedel nagelaten, daar kop noch staart aan te vinden is. En evenwel zullen zij, als der volken opperhoofden, zich in gemoede verpligt gevoelen er de handen in te steeken. Hadden zij moeite genoeg (zoo als zij bij herhaling verklaarden) om in de nog hangende geschillen tusschen het kleine Holland en België het uitbarsten van eenen algemeenen oorlog te voorkomen, hoe veel meer moeite zullen zij dan hebben, nu Spanje, eene bevolking van 14 miljoenen, er nog bij komt. Misschien beginnen zij het FERDINAND VII wel te denijden, dat hij buiten de moeite en in de zalge rust is.

Veellicht hebben de drie noord-oostelijke monarchen, die te München, grätz en daaromstreeks een mondgesprek hebben gehouden, een plan weten te beramen, om langs den weg van minnelijke schikkingen de dreigende gevaren af te wenden. Maar, in aanmerking nemende het zondering werkeloos gedrag, dat deze tot nog toe in de Belgische zaak gehouden hebben, is van daar weinig heil te verwachten. Die potentaten, oppermagtige en onbeperkte alleenheerschers in huane rijken, schijnen alleen zich te laten beheerschen door de vrees voor de propaganda, dat is voor de verspreiding van republikeinsche, liberale en constitutionnele (of zoo als men ze noemen wil) beginselen. In die vrees is misschien de eenigste oplossing te zoeken van het raadsel, hoe zij met

eene anders onbegrijpelijke koelzinnigheid de Engelschen en Franschen hebben laten begaan met de alleronregtvaardigste en geweldadige aanvallen tegen eene constitutionnele en zoo wettige en achtbare regering, als die van Nederland.

Het is nog een diep geheim, wat de drie monarchen in huane bijeenkomsten besloten hebben; maar te hopen is het, dat zij wijs genoeg zullen zijn, en hunne eigenrust en veiligheid te lief zullen hebben, om hunne bemoeijingen niet te ver in het Westen uit te strekken. In het begin der Fransche revolutie en van den Belgischen opstand hadden zij met nadruk zich kunnen doen gelden, en veel kwaad afkeeren. Nu is het misschien te laat of zullen zij de uitbarsting van het vrijheidsvuur verhaasten en eenen algemeenen oorlog onvermijdelijk maken, indien zij, zoo ver van huis, in Portugal en Spanje zich met geweld tegen het constitutioneel beginsel, dat zij eenmaal aldaar hebben helpen onderdrukken, op nieuw willen verzetten. De oppermagtigste vorsten kunnen niet te ernstig bedenken, dat de geest des tijds zich veeleer door eene verstandige medewerking laat bedaren en leiden, dan door geweldigen tegenstand dwingen.

Nog iets over de Rijnvaart en de Spoorwegen.

Onze lezers zullen het ons, hopen wij, niet ten kwade geduid hebben, dat wij met de artikelen van het *Handelsblad* (die wij nu niet zullen kwalificeren) hebben omgesprongen op eene wijze, die meer berekend was naar de verdienste van die stukken, dan naar het belang der zaak in kwestie. Dat wij er ons zoo mede inhielden, was toen eenigermate te verschoonen, vermits er, voorzeker vrij zonderlinge, maar toch eenige redenering in voorkwam. Eindelijk, getuige het stuk van 16 October, schijnt de man geheel uitgeput te zijn; en het zou dus van onze zijde, onedelmoedig kunnen schijnen, hem verder lastig te vallen. Wij laten hem dus in den Rijn zitten; terwijl wij hem het kostbaar monopolie ontnemen, van over zaken, van het grootste gewigt voor onze materiele welvaart, van tijd tot tijd met het publiek te spreken.

Het eerste, dat wij te doen hebben, is nader aan te dringen hetgeen wij in dit blad, den 28sten September, zeiden. Onze Rijnvaart was voor ons eene goudmijn, in de tijden, toen wij, bijna uitsluitend, den grooten handel dreven. De streken, door welke die stroom vloot, waren steeds de rijkste van geheel Duitschland, en het van die rivier verwijderde gedeelte kon zich, grootendeels, langs denzelfden, zoo wel van overzeesche producten voorzien, als van eigene voortbrengselen ontdoen. Daarenboven was de vaart, van en naar de zee, ons bepaald privilege. Eindelijk, waren noch Frankrijk, noch het noordelijke Duitschland van zoodanige communicatiën met het midden-gedeelte van Europa voorzien, dat derzelver zeehavens in eene ruemenswaardige concurrentie met ons konden treden; terwijl daar, bovendien, nog en de vereischte behoorlijkheid voor handelszaken, en de noodige kapitalen ontbraken, waarmede men ons zou kunnen op zijde streven.

Wat heeft nu plaats? Wij hebben niet alleen, sedert bijkans twee eeuwen, die aanzienlijke vrachtvaart verloren, maar de Sondlijsten zullen het uitwijzen, hoedanig onze betrekkingen met de Oostzee zijn vernield, en verre het grootste gedeelte van den Noordelijken handel, met al de ruwe stoffen, die wij te voren zoo verre den Rijn ophagten, te Hamburg gevestigd is. Frankrijk, door eene reeks van revolutiën heen gesleept, heeft er toch eene ruime ontwikkeling van landbouw en industrie aan te danken gehad; en sedert 1815 heeft daar eene aanzienlijk vermeerderde productie van menigvuldige betrekkingen met Duitschland, en veelzijdigen ruilhandel ten gevolge gehad. Het is daarom hierop, dat groot-sche plannen van communicatie-middelen, om dien handel te bevorderen, gedeeltelijk ontworpen, gedeeltelijk reeds ten uitvoer gebracht zijn: trots alle politieke belemmeringen is het te verwachten, dat Frankrijk op dien weg zal voortgaan, en van zijre heerlijke ligging al dat nut zal trachten te trekken, hetwelk aan hetzelfde door de kleingeestigheid des gouvernements voor de revolutie onthouden was. In datzelfde vijftienjarige tijdperk hebben wij België zien klimmen tot een' trap van industrie en mercantiele welvaart, die het vonnis streek over onze achterlijkheid. Men deed bij ons liever niets, dan af te gaan van hetgeen grootvaders en overgrootvaders gedaan hadden. Hoedanig dan ook het politiek lot van België voor de toekomst moge zijn, het heeft gesmaakt van den kostbaren Rijnhandel; en zal niet in gebreke blijven alles aan te wenden, om daarin meer dan zijn aandeel te behouden.

Zoo zijn wij dan geplaatst tusschen menige concurrenten op den Rijn, die er te voren niet waren. Allerwege worden spoorwegen ontworpen, om ons geroemd voorrecht van de Rijnvaart in rook te doen verdwijnen; van Bremen naar Keulen, van Antwerpen naar Keulen, van Havre naar Straatsburg. Wij kunnen het niet genoeg herhalen: alle beklagenswaardigst is het vooroordeel van velen, die zich verbeelden, dat al die ontwerpers kasteelen in de lucht bouwen; geen verstand hebben van zaken en cijfers, en dat wij het uitverkoren volk zullen blijven; dat, ook stikkende, wij door den Hemel met deschiatta van een' overvloedigen handel zullen gelaafd en gespijsd worden.

Het is niet genoeg, dat de handelmaatschappij hare rijke retouren te Amsterdam en te Rotterdam laat veilen; die markt zal noodwendig geschrapt worden, wanneer de afvoer van dezelve, in verhouding van andere groote markten, ongeregelde, kostbaarder en trager is, en daarenboven nog door duizenderlei onkosten bezwaard wordt. Zij, die denken, dat, niettegenstaande dit alles, de vreemdeling onze markt verkiesen zal boven andere, (en zulken zijn er, helaas! duizenden,) zijn gewis nooit getuige geweest op vreemde handelsplaatsen, hoe men daar over ons en onze handelsmanieren denkt. Het is voorzeker eene zeer ijdele en dwaze soort van vaderlandsliefde, altijd zijne eigene eerlijkheid, goede trouw, vaardigheid en kunde in den mond te hebben, even als of elders niets dan bedrog en onkunde misvesten; — altijd te klagen over onderkruiping, door anderen bij de hand genomen, terwijl die zoogenaamde onderkruiping niets anders is, dan eene loffelijke bedrijvigheid, die uitwegen zoekt en verbeterert voor industrie en plaatsing voor kapitalen!

Wij keuren de mogelijke verbeteringen in onze Rijnvaart geenszins af,

En prijzen zelfs de stoom-sleepdienst tusschen Rotterdam en Lobith, maar wij blijven beweren, dat 1o. die hulp (vooral voor de reis van Amsterdam) zich tot een betrekkelijk klein gedeelte van de reis en derzelver moeilijkheden bepaalt: 2o. dat zij betaald moet worden, en dus, bij de allerwege heerschende streving naar vermindering der tarieven, een' nieuwen hinderpaal in den weg stelt.

De artikel-schrijver in het Handelsblad, die zich jammerhartig behelpt met een straat-praatje, dat ruim een jaar oud is, van eenen heer, dien hij CORNISEE noemt, had behooren te begrijpen, hetgeen de eenvoudigste begrijpt, dat niet iedereen, die uit vreemde landen komt, iets te vertellen heeft, dat der moeite waardig is om aan te hooren; even als de kat, die men naar Rome zendt, enz.: en, vermits hij zoo gezwetst heeft van zijne boekjes over spoorwegen, had hij kunnen weten, dat, volgens het laatst gedrukt omstandig half-jaars-rapport van den Liverpool-schen spoorweg, en na het dividend, die actien op 210 pCt. stonden. Hij had, verder, behooren te zien, zoo men het van hem vergen kan, dat zijne weidsche vermelding van die stoom-sleepdienst een uitmuntend argument is tegen zijn geheel systeem, (indien men aan alle absentie van de eenvoudigste beginselen den naam van systeem geven mag.) Wanneer, immers, de versnelling en besparing van 24 uren, of laat het ons evenweten hoe het nu van 10 a 12 dagen den handel zoo belemmert, dat men niet meer betaalt, dan het, dunkt ons, zonnedaar, dat eene tijdsbesparing in het vervoer, gelijk aan die, welke door eenen spoorweg wordt verzekerd, niet alleen veel meer per last waard zal zijn; maar, boven alle bedenking welkom zal wezen, wanneer de kosten niets meer zullen bedragen dan het gewone vervoer per scheepvaart.

Het zij ons vergund, dit onderwerp in een volgend artikel verder te behandelen. Wij moeten nogmaals onze lezers om verschooning vragen, dat wij hen vroeger zoo lang met de wanstaltigheden en pedante rieten van den bewusten artikel-schrijver hebben bezig gehouden.

N.

ARNHEM den 17den October 1833. Heden overleed, aan eene snrw-beroerte, mijn veel geachte Broeder, PHILIP PUSGIPHART, in leven Provinciale Verificateur voor de comptabiliteit der Directe Belastingen enz. in Gelderland, in den ouderdom van 53 jaar.

G. A. GIPHART.

Men gelieve deze algemeene, tevens als bijzondere kennisgeving, aan te merken.

AMORTISATIE-SYNDICAAT. ADMINISTRATIE DER DOMEINEN, WEGEN, VAARTEN, ENZ. AGENTSCHAPTIEL.

AANBESTEDING.

J. RAGAY, AGENT van het DOMEIN te Tiel, zal op Maandag den 4den November 1833, des voormiddags om 11 uren, ten huize van R. AALBERS, te Elst, in het openbaar aanbesteden:

Het AANLEGGEN van een RYZENPAK en BESLAGWERK, tot verzekering van den voet des Hoogendijks, nabij het Logement de Pratus, onder Elden, in den grooten weg der 1ste Klasse No. 2, gedeelte van Arnhem naar Nijmegen.

De Bestekken en Voorwaarden liggen ter lezing in de Bureau's van den heer Administrateur der Domeinen te Arnhem en van den Agent van het Domein te Tiel; in het lokaal van het Provinciaal Gouvernement van Gelderland, te Arnhem; ter Secretariën van de steden Tiel, Nijmegen, Arnhem en van de Gemeente Elst en voorts in de navolgende Logementen: te Arnhem, bij P. HOLTERS, in den Gouden Tuin; te Nijmegen, bij HOLTERTMAN; in den Rotterdammerdijk; te Lent, bij de Wed. A. CRYNEN, aan de Waal; te Westervoort, bij A. BUS; te Panterden, bij de Wed. O. T. E. V. enz.; terwyl nadere inlichtingen zijn te bekomen bij den Heer Agent voornoemd, en bij den opziener der wegen A. LIESE te Arnhem, door wien drie dagen vóór de Besteding de noodige aanwijzing in loco zal worden gedaan.

AMORTISATIE-SYNDICAAT. ADMINISTRATIE DER DOMEINEN, WEGEN, VAARTEN, ENZ. AGENTSCHAP ZUTPHEN.

VERKOOPING.

De AGENT van het DOMEIN te ZUTPHEN zal, op Dingsdag den 29sten October 1833, des morgens ten 9 ure, ten huize van TH. D. VERHOEVEN, op den Bijland-schen Waard, ten overstaan van het Plaatselijk Bestuur van Herwen en Aerd, verkoopen:

Eenige perceelen RYSWAARDENHOUT, 20-jarig TEENHOUT en BLADRIET, uit de Gemeente van Penningsdijk, Rijswaarden.

De verkoop zal plaats hebben als ter Secretarie der voornamelde gemeente ter vierde liggen, zullende drie dagen vóór den Verkoop, de noodige aanwijzingen door de opzigters der Domeinen te Lobith en te Panterden gedaan worden.

De Agent voornoemd, J. VAN LAMSWEERDE.

§ + De Notaris JOH. DE BERGH, residerende te s Hertogenbosch, zal, voor zijne principalen, in het openbaar verkoopen:

De GROVE en SMALE TIENDE, gegeven wordende onder Keent en Balgoijen, gelegen in den Ambte van tusschen Maas en Waal, Arrondissement Nijmegen, nagelaten door wijlen den Hoog Wel Geboren Heer BARON L. U.

DOLPH DIEDERIK WILLEM OREL VAN TENG NAGELL.

De voorschreve Tiende heeft, gedurende de laatste 15 jaren, door elkander gerekend, na aftrek van alle kosten en lasten, zuiwet opgebracht, de somma van f 650 jaarlijks.

Deze Verkoop zal geschieden te Ravenstein, in het Logement de Kaurvoet van de Palst, bewoond bij LAMBERT BEH BERS, op Zaterdag den 16den November 1833, des namiddags ten 2 ure provisioneel, zullende veertien dagen daarna, en dus op Zaterdag den 30sten derzelfde maand, op plaats en ure voorschreve, de finale verkoop plaats hebben.

Nadere informatie zijn te bekomen ten Kantore van voornoemden Notaris DE BERGH te s Hertogenbosch, alsmede ten huize van de Heeren L. D. VAN TENG NAGELL DE RAAD, te Haarlem, en G. J. WALTERS, te Arnhem, terwyl W. F. KALF, Schoolonderwijzer te Balgoijen, aanwijzing kan doen des Landtjeh, waaruit de Tiende geboven wordt.

De Ondergeteekende, den Hoog Wel Geb. Heer G. F. BARON VAN HOUTEN POTH VAN AERDT, op den 21sten November eersikomende bij inzet, en op den 5den December daarana volgende bij toelating ten huize van den Koster AD. DAAMEN, te Keeken, voordeelige voorwaarden, publiek veilen en verkoopen, de navolgende onder de dorpen Bimmen en Keeken gelegene VASTE GOEDEREN, als:

- 1o. Het ADELLYK GOED, Hengmeng, gedeeltelijk onder Bimmen en Keeken gelegen, thans bewoond door W. VERHOEVEN, en bestaande uit een zeer ruim WOON- en ACHTERHUIS, SCHUR, TUIN en BOOMGAARDEN, ruim 8 en een halve Bunder WEIDE- en ongeveer 16 Bunder BOUWLAND.
 - 2o. Het AANDEEL tot de BIMMENSCHER GEMEENTE-GRONDEN, groot 2 Bunder en 10 Roeden.
 - 3o. Het REGT van 4 SCHAAR-WEIDEN, op de BIMMENSCHER GEMEENTE-WEIDEN.
 - 4o. De MOLENKAMP, gelegen onder Keeken, bestaande uit 6 Bunder en 10 Roeden WEIDE- en 3 Bunder 80 Roeden BOUWLAND. Alle welke perceelen kunnen worden aanvaard op 1o. Mei 1834. Zullende de betaling der Koopsommingen moeten geschieden in vier jaarljksche termijnen met de renten ad 4 procent.
- Wijders zullen mede worden vercocht van ERE PACHTS-RENTEN, respectievelijk van f 27., f 21., f 20., en f 1,05, en eindelijk nog een stuk BOUWLAND, gelegen te Bimmen, in de groote gemeente de Korte Voor genaamd, groot ruim 1 Bunder en 10 Roeden.

Nadere informatie te bekomen ten Kantore van den Ondergeteekende.

Cleve, den 23sten October 1833.

THOMAS

Notaris

De Ondergeteekende ondergeteekende, dat sommige zijner begunstigers, die het denkbeeld verkooren, dat de POSTWAGEN van Doesborgh des morgens om 5 ure vertrekken, moeten verwittigen, dat de bedoelde Postwagen, welke op de Postwegen van Arnhem op Utrecht via versche correspondant, dagelijks vertrekt te weten: van Doesborgh, des morgens ten VYF E DRIE KWART OER, en van Arnhem des avonds ten 5 ure.

Hij beveelt zich, tot het vervoer van Reizigers en vracht-goederen, bij voortdaring gunstig aan.

Arnhem, den 25sten October 1833.

H. S. VAN HEUMEN.

§ + Een allerbest, bijna nieuw, BILJARD UIT DE HAND TE KOOP. Ts bevragen bij L. DE WYK MARKEE, te Wageningen.

§ + Een SOCIETITS-RECHT, te Doesborgh, aan den Heer J. J. TER DYK, met een Biljard van te koop, met een huize van 10 jaren oud en van goede getuigen, tegen gehot van ruim salaris, kost en inwoning. Zullende het toe gezegen zijnde, adressere zich met franco-brieven of in persoon bij J. J. TER DYK, te Doesborgh.

§ + Eene JUFVROU van fatsoenlijke familie, tusschen de 25 en 30 jaren en van de Gereformeerde Godsdienst, wenschte zich geplaatst te zien als JUFVROU VAN GEZELSCHAP, in welke betrekking hij thans nog fingeert; of wel met Dames eene Buitenlandsche Reis te maken, of in eenige Huishoudelijke Betrekking geplaatst te worden. Nadere informatie zijn te bekomen, met franko-brieven, onder letter K, ter Boek- en Courantdruckerij van C. A. THIEME, te Arnhem.

Art. 1. Het belgische grondgebied zal zamengesteld zijn uit de provincien:

Zuid-Brabant, Luik, Namen, Henegouwen, West-Vlaanderen, Oost-Vlaanderen, Antwerpen, en Limburg;

zoodanig als dezelve behoord hebben tot het, in 1815 gevestigde, koninkrijk der Nederlanden, met uitzondering van de distrikten der provincie Limburg, aangewezen in artikel 3.

Het belgische grondgebied zal bovendien bevatten dat gedeelte van het groot-hertogdom Luxemburg, hetwelk in art. 2 wordt aangewezen.

Art. 2. In het groot-hertogdom Luxemburg zullen de grenzen van het belgische grondgebied zoodanig zijn als hieronder wordt omschreven:

Te beginnen van de fransche grenzen af, tusschen Rodange, hetwelk aan het groot-hertogdom Luxemburg zal blijven, en Athus, hetwelk aan België zal behooren, zal er, volgens de hierbij gevoegde kaart, eene lijn getrokken worden, welke — den weg van Arlon naar Longwij, de stad Arlon met haar gebied, en den weg van Arlon naar Bastogne aan België latende, — tusschen Mesancy, hetwelk op belgisch grondgebied zal liggen en Clamency, hetwelk aan het groot-hertogdom Luxemburg zal verhooren, op Steinfort zal aanloopen, welke plaats insgelijks aan het groot-hertogdom zal verblijven; — van Steinfort zal deze lijn in de richting van Eischen, Heebus, Guirsch, Oberpalen, Grende, Nothomb, Paratte en Perlé tot aan Martelange verlengd worden; moettende Heebus, Guirsch, Grende, Nothomb en Paratte aan België, en Eischen, Oberpalen, Perlé en Martelange aan het groot-hertogdom behooren; — van Martelange zal gezegde lijn den loop der Sure, welke datweg de grensscheiding tusschen de beide staten zal uitmaken, volgen, tot tegenover Tinaogen, van waar dezelve in de regtst mogelijke richting tot aan den tegenwoordigen grens van het arrondissement Diekirch verlengd worden en doorgaan zal tusschen Surret, Harlange, Tarchams, die zij aan het groot-hertogdom Luxemburg zal laten, en Honville, Livarchamp en Montremagne, welke tot het belgische grondgebied zullen behooren; vervolgens in de omstreken van Doncols en Sauter, welke aan het groot-hertogdom zullen blijven, den tegenwoordigen grens van het arrondissement Diekirch bereikende, zal de bedoelde lijn den gezegden grens volgen tot aan die van het pruisisch grondgebied.

Al het grondgebied, al de steden, plaatsen en oorden, ten westen van deze lijn, gelegen zullen aan België behooren en al het grondgebied, al de steden, plaatsen en oorden, ten oosten van dezelve lijn gelegen, zullen bij voortdurend aan het groot-hertogdom Luxemburg blijven toebehooren.

Het is de bedoeling dat de commissarissen voor de grensscheiding, waarvan in art. 4 wordt melding gemaakt — deze lijn trekkende en zich zoo veel mogelijk gedragende aan de omschrijving, welke hierboven daarvan gemaakt is, alsmede naar de aanwijzingen op de kaart, ter meerdere duidelijkheid bij het tegenwoordig artikel gevoegd, — zoo wel op de plaatselijke gesteldheid als op het gerief, hetwelk aan beide zijden daaruit zal kunnen voortvloeijen, acht zullen slaan.

Art. 3. Ter uitvoering van dat gedeelte van art. 1, hetwelk de provincie Limburg betreft, zullen de hieronder aangeduide landstreekten een deel van Nederland uitmaken, te weten:

1. *Op den rechter-oever der Maas.*

De voormalige hollandsche enclaves in de provincie Limburg, zoo wel als de districten dierzelve provincie, welke in 1790 niet aan de statengeneraal toebehoorden, en dienvolgens geheel het gedeelte der tegenwoordige provincie Limburg, hetwelk op den rechteroever der Maas gelegen, en tusschen deze rivier ten westen, de grenzen van het pruisisch grondgebied ten oosten, de tegenwoordige grens der provincie Luik ten zuiden, en hollandsch Gelderland ten noorden, begrepen is.

2. *Op den linker-oever der Maas.*

Te beginnen van het zuidelijkste punt der hollandsche provincie Noord-Brabant, zal er, volgens de hierbij gevoegde kaart, eene lijn getrokken worden, welke beneden Wessum, tusschen deze plaats en Stevenswaardt, op de Maas zal uitloopen, ter plaatse alwaar zich op den linker Maasoever de grenzen der tegenwoordige arrondissementen Roermonde en Maastricht aanraken; in diervoege, dat Bergerot, Stamproy, Neer-Iteren, Iitervoort en Thorn; met derzelve gebied, gelijk mede al de andere plaatsen ten noorden van deze lijn gelegen, een deel van het hollandsche grondgebied zullen uitmaken.

De voormalige hollandsche enclaves in de provincie Limburg op den linker Maasoever zullen aan België toebehooren, met uitzondering van de stad Maastricht, welke met eene kring van grondgebied van 1200 vademten in de doorsnede, te rekenen van het uitwendig glacis der vesting op gezegden oever van de rivier, bij voortdurend een deel van Nederland zal uitmaken.

Art. 4. Ten gevolge van de hiervoren vastgestelde schikkingen over het grondgebied, doet elke der beide partijen wederkeerig en voor altijd afstand van alle aanspraak op het grondgebied, de steden, plaatsen en oorden, gelegen binnen de grenzen der bezittingen van de andere partij, zoodanig als deze in de artikelen 1, 2 en 3 omschreven zijn. De bedoelde grenzen zullen, in overeenstemming met diezelfde artikelen, door belgische en nederlandsche commissarissen voor de grensscheiding getrokken worden, die zoo spoedig mogelijk binnen de stad Maastricht zullen bijeenkomen.

Art. 5. België zal binnen de in artikelen 1, 2 en 3 aangewezen grenzen eenen onafhakkijken en voortdurend onzijdigen staat uitmaken. Het zal gehouden zijn diezelfde onzijdigheid jegens alle andere staten in acht te nemen.

Art. 6. Nederland zal op de meest gepaste wijze de waterloozing voor Vlaanderen doen regelen, ten einde zoo veel mogelijk de overstromingen voor te komen. Het stemt toe, dat met dit doel in eene redelijke mate van het aan lietzelve onderworpen grondgebied worde gebruik gemaakt. De sluizen, die te dien einde op het nederlandsche grondgebied zullen worden vervaardigd, zullen aan deszelfs oppergeslag onderworpen blijven, en op geen gedeelte van deszelfs grondgebied zullen zoodanige sluizen worden gemaakt die de verdediging zijner grenzen zouden kunnen benadelen. Wederzijds zullen, binnen den tijd van eene maand na de uitwisseling der bekrachtingen van dit verdrag, commissarissen benoemd worden, die met het bepalen der meest geschikte plaatsen voor het leggen der gezegde sluizen belast zullen zijn. Zij zullen te zamen overeenkomen over de zoodanige, die aan een gemeen beheer zullen moeten worden onderworpen.

Art. 7. § 1. De bepalingen der artikelen 108 tot 112 ingesloten van de algemeene Weener kongres-akte, betrekkelijk de vrije vaart op de bevaarbare stroomen en rivieren, zullen op de bevaarbare stroomen en rivieren toegepast worden, die het Belgisch grondgebied en het nederlandsche grondgebied van een schieden of gelijkelijk doorloopen.

§ 2. Van weerszijden zullen binnen het tijdsverloop van eene maand, commissarissen te Breda bijeenkomen, ten einde zich over een definitief reglement tot uitvoering dezer beschikkingen te verstaan.

§ 3. Voorloopig en tot dat het gezegde reglement vastgesteld zal zijn, zal de vaart op de Maas voor den koophandel der beide landen vrij blijven, die ten aanzien van die rivier de tarieven van de overeenkomst, welke den 31 Maart 1831 te Mainz is geteekend, in werking zullen brengen, alsmede alle de andere bepalingen dier overeenkomst, voor zoverre zij ten aanzien der vrije vaart op de Maas toepasselijk zullen kunnen worden gemaakt.

§ 4. De nederlandsche regering zal insgelijks voorloopig, van alle vreemde schepen, die uit de volle zee de nederlandsche Wester-Schelde zullen opvaren, om zich in de belgische Schelde te begeven, of die uit de belgische Schelde komende, de nederlandsche Wester-Schelde zullen afvaren om zich naar zee te begeven, een eenig regt, onder de benaming van tolgeld, heffen. Dit regt zal voor de vreemde schepen die, uit de volle zee komende, de nederlandsche Wester-Schelde zullen opvaren, om zich in de belgische Schelde te begeven, eene gulden vijftig cents per last bedragen, en voor de vreemde schepen, die, uit de belgische zee komende, de nederlandsche Wester-Schelde zullen afvaren, om zich in de volle zee te begeven, vijftig cents per last. Het bovenvermelde regt zal te Vlissingen, zonder eenigerlei visitatie of formaliteit van tolheffing, ontvangen worden, en hetzelfde blijven, onverschillig waaruit de lading der gezegde schepen bestaat, of onder welke vlag zij varen.

§ 5. Daarbij de voorloopige beschikkingen van de voorgaande paragraaf de Belgische vlag op de Nederlandsche Schelde met de vreemde vlaggen gelijk wordt gesteld, is men, op grond eener billijke wedervergoeding, overeengekomen, dat de Nederlandsche vlag op de Belgische Schelde voorloopig met de vreemde vlaggen gelijk gesteld, en even zoo als die der meest begunstigde natien behandeld zal worden.

§ 6. De nederlandsche regering verbindt zich om de loods- ton- en bakengelden op de nederlandsche Schelde op eenen gematigden voet vast te stellen, en om voor het behoud der zeegaten van die rivier te waken.

§ 7. De belgische regering gaat voor dat gedeelte der Schelde, hetwelk haar grondgebied doorloopt, eene gelijke verbindtenis aan.

§ 8. Van weerszijden zal het bedrag van die op eene gematigden voet voor de Schelde vastgestelde loodsgelden, onmiddellijk na de uitwisseling der bekrachtingen van het tegenwoordig verdrag, openbaar worden gemaakt.

§ 9. Elke der beide regeringen zal, de eene te Vlissingen, en de andere te Antwerpen, plaatselijke ambtenaren of commissarissen *ad hoc* henoemen, die gemagtigd zullen worden, om zich te beraden over alle de maatregelen, vereischt voor het behoud van de zeegaten der Schelde en voor de plaatsing, zoo wel als voor het onderhoud, der tonnen, waardoor die gaten aangewezen worden.

Die maatregelen zullen, zoo noodig, dadelijk ten uitvoer worden gelegd, en wel door de nederlandsche ambtenaren of commissarissen op de nederlandsche Schelde en door de belgische ambtenaren of commissarissen op de belgische Schelde.

§ 10. De Nederlanders zullen tot de vaart, zoowel op de binnenwateren, als op al de andere bevaarbare wateren van België toegelaten worden, en de Belgen tot de vaart, zoowel op de binnenwateren, als op al de andere bevaarbare wateren van Nederland. Deze wederkerige toelating zal, voor zoo veel de vaart betreft, op den voet der meest begunstigde natie plaats hebben, en voorloopig tegen eene betaling van regten,

welke die, vastgesteld bij de tarieven der in § 3 van het tegenwoordig artikel vermelde overeenkomst van Mainz van den 31 maart 1831, niet zal kunnen overtreffen.

§ 11. De definitieve voorwaarden, onder welke het wederkeurig gebruik van al de in de voorgaande paragraaf vermelde wateren zal plaats hebben, zullen worden bepaald door eene onderhandeling, die zoo spoedig mogelijk tusschen Nederland en België, over het tot stand brengen van een verdrag van scheepvaart en koophandel, gegrond op het wederzijdsch gerief en wederzijdsche belangen der beide landen, zal worden geopend.

Art. 8. Het gebruik der kanalen, die te gelijk de beide landen doorsnijden, zal bij voortdoring vrij en aan de ingezetenen daarvan gemeen zijn. Het is de bedoeling, dat zij wederkeurig en op dezelfde voorwaarden daarvan genot zullen hebben, en dat van weerszijden slechts matige regten voor de vaart op de gezegde kanalen zullen worden geheven.

Art. 9. De handels-gemeenschap door de steden Maastricht en Sittard zal geheel vrij blijven en onder geenerlei voorwendsel belemmerd kunnen worden.

De toegelden op de wegen, welke door die beide steden heen en door Vanloo, naar de grenzen van Duitschland leiden, zullen slechts volgens een gematigd tarief voor het onderhoud dier wegen geheven worden, en wel zoodanig, dat de transitohandel aldaar geenerlei hinderpaal kunne ontmoeten, en dat, door middel der voormelde toegelden die wegen in goeden staat en op eene wijze geschikt om dien koophandel gemakkelijker te maken, worden onderhouden.

De transitoregten zullen insgelijks gematigd zijn. Te dien einde zullen zij niet meer dan één ten honderd bedragen voor de artikelen, die op het thans in kracht zijnde nederlandsche tarief tot een hooger bedrag voorkomen, en zullen de regten voor de andere artikelen, die op minder dan één ten honderd zijn bepaald, niet dan met gemeen overleg vermeerderd kunnen worden.

Diezelfde bepalingen zullen toepasselijk zijn op de handels-gemeenschap over het belgische grondgebied, tusschen Nederland en het groot-hertogdom Luxemburg, alsmede tusschen het nederlandsche gedeelte van Limburg en Noord-Brabant.

Art. 10. § 1. Te rekenen van den 1 juli 1833, zal België, uit hoofde der verdeling van de openbare schuld van het koninkrijk der Nederlanden, met eene som van 8,400,000 nederlandsche guldens aan jaarlijksche renten belast blijven.

§ 2. Binnen een tijdsverloop van veertien dagen na de bekrachtiging van het tegenwoordig verdrag, zullen nederlandsche commissarissen en belgische commissarissen te Utrecht bijeenkomen, ten einde de kapitalen der gezegde rente, van het debet van het grootboek te Amsterdam, of van het debet der algemeene schatkist van het koninkrijk der Nederlanden, op het debet van het grootboek van België over te schrijven.

§ 3. De ten gevolge der voorgaande paragraaf, tot een gezamenlijk bedrag van 8,400,000 nederlandsche guldens aan jaarlijksche renten, overgeschrevene kapitalen en ingeschrevene renten op het debet van het grootboek van België, zullen beschouwd worden een deel der belgische nationale schuld uit te maken, en België verbindt zich, om, in geen geval, noch voor het tegenwoordige, noch in de toekomst, eenig onderscheid te maken tusschen dat gedeelte zijner openbare schuld, en elke andere reeds gemaakte of nog te maken belgische schuld.

§ 4. De betaling der gezegde som van 8,400,000 nederlandsche guldens aan jaarlijksche renten zal regelmatig, van halfjaar tot halfjaar, hetzij te Brussel, hetzij te Antwerpen in gereed geld, geschieden, zonder dat daarvan, noch voor het tegenwoordige, noch in de toekomst, eenige aftrekking plaats hebbe, van welken aard die ook wezen moge.

§ 5. Door middel van het vestigen der gezegde som van 8,400,000 guldens aan jaarlijksche renten, zal België zich van alle verplichting jegens Nederland, uit hoofde der verdeling van de openbare schulden van het koninkrijk der Nederlanden onttst zien.

§ 6. De in § 2 van het tegenwoordig artikel vermelde commissarissen zullen tot de vereening overgaan der fondsen van het amortisatie-syndicaat en van de brusselsche bank, als belast met de dienst van algemeen kassier van het koninkrijk der Nederlanden. Deze vereening zal enkel als maatregel van orde plaats hebben.

§ 7. Dezelfde commissarissen zullen de verdeling der schuldvorderingen op de domeinen; *domein losrenten* genaamd, volgens billijke beginselen, en zoo ver mogelijk in overeenkomst met den inhoud der wetten, waarbij die losrenten ingesteld zijn, regelen. Zij zullen, insgelijks, overgaan tot de wederkeurige uitlevering der archieven, kaarten en alle andere stukken, die aan de beide landen toebehooren of tot derzelfver bestuur betrekking hebben.

Art. 11. Uit de belgische schatkist zal in de nederlandsche worden gestort:

1.° eene som van twaalf millioen nederlandsche guldens, ter zake der terugbetaling van alle de voorschotten, die uitsluitend door Nederland voor de dienst van het geheel bedrag der openbare schuld van het koninkrijk der Nederlanden tot den 1 juli 1832 gedaan zijn; en 2.° eene som van 8,400,000 nederlandsche guldens, tot terugbetaling der voorschotten, door Nederland voor de gezegde dienst, van den 1 juli 1832 tot den 1 juli 1833, gedaan.

Het eerste derde gedeelte dezer sommen, die gezamenlijk 20,400,000 guldens beloopt, zal drie maanden na de uitwisseling der bekrachtigingen van het tegenwoordig verdrag, uit de belgische in de nederlandsche schatkist worden gestort; het tweede derde drie maanden na de betaling van het eerste en het derde drie maanden na de betaling van het tweede.

Aan Nederland zal, voor de in de eerste plaats vermelde som

van twaalf millioen rente worden te goed gedaan, berand tegen 6 per cent 'sjaars van den 1 juli 1831 tot de algeheele afbetaling toe.

Art. 12. De haven van Antwerpen zal, in overeenkomst met de bepalingen van art. 15 van het verdrag van Parijs van 20 maart 1814, bij voortdoring alleen eene handelshaven blijven.

Art. 13. De werken van openbaar of bijzonder nut, zoo als vaarten, wegen of andere van soortgelijken aard, die geheel of gedeeltelijk op kosten van het koninkrijk der Nederlanden aangelegd zijn, zullen met de daaraan verknochte baten en lasten aan het land toebehooren; waarin zij gelegen zijn.

Het blijft de bedoeling, dat de kapitalen, die voor het aanleggen dezer werken opgenomen en daarop bepaaldelijk gevestigd zijn, onder de voorszede lasten zullen worden begrepen, voor zoo verre zij nog niet afgelost zijn; en zonder dat de reeds gedane aflossingen aanleiding tot vereening kunnen geven.

Art. 14. Het beslag, hetwelk in België gedurende de onlusten om staatkundige redenen, op patrimoniële goederen en domeinen, van welken aard ook, gelegd mogt zijn, zal zonder de minste vertraging worden opgeheven, en de wettige eigenaars zullen onmiddellijk weder in het genot der gezegde goederen en domeinen worden gesteld.

Art. 15. De ingezetenen en eigenaars in de beide landen, waarvan de afscheiding ingevolge de tegenwoordige artikelen plaats heeft, zullen, indien zij hunne woonplaats van het eene land naar het andere verleggen willen, de vrijheid bezitten, om gedurende twee jaren over hunne roerende en onroerende goederen, van welken aard die ook mogen zijn, te beschikken, die te verkoopen, en de opbrengst van dien verkoop, hetzij in klinkende munt, hetzij in andere waarden, over te brengen, zonder daarin belemmering te ontmoeten of andere regten te betalen, dan waarmede thans de overgang en overdracht van goederen in de beide landen belast zijn.

Het is de bedoeling, dat voor het tegenwoordige en toekomstige, afstand gedaan wordt van het heffen van alle regten op den uitvoer van erfenissen, alsmede van alle regt van den staat op de nalatenschap van een overleden vreemdeling, ten aanzien van de personen en goederen der Nederlanders in België en der Belgen in Nederland.

Art. 16. De hoedanigheid van genengde onderdanen, voor zoo ver het bezit van eigendommen betreft, zal erkend en gehandhaafd worden.

Art. 17. De bepalingen der artikelen 11 tot 21 ingesloten van het verdrag, hetwelk den 3 mei 1815 tusschen Oostenrijk en Rusland gesloten is, en een wozenlijk deel uitmaakt van de algemeene akte van het kongres van Weenen — welke betrekking hebben tot de eigenaars van goederen in beide de staten, tot derzelfver verplichting om domicilie te kiezen, tot de regten, welke zij als onderdanen van den eenen of den anderen staat zullen uitoefenen, en tot de betrekkingen van nabuurschap, in de eigendommen, welke door de grenzen doorsneden worden, — zullen worden toegepast op de eigenaars en op de eigendommen, welke zich in Nederland, in het groot-hertogdom Luxemburg, of in België, in de gevallen zullen bevinden, voorzien bij de voormelde bepalingen der Weener kongres-akten. Daar, van van nu af aan de regten op den uitvoer van erfenissen en het regt van den staat op de nalatenschap van een overleden vreemdeling, tusschen Nederland, het groot-hertogdom Luxemburg en België, afgeschaft zijn, zoo is het de bedoeling, dat diegene der bovengemelde bepalingen, welke op deze regten betrekking mogten hebben, gerekend zullen worden in de drie landen nietig en zonder kracht te zijn.

Art. 18. In de gewesten welke van heerschappij veranderen, zal niemand, uit eenigerlei hoofde van regtstrecksche of middellijke deelneming aan de staatkundige gebeurtenissen, op wat wijze ook, vervolgd of verontrust kunnen worden.

Art. 19. De pensioenen, wachtgelden en traktementen, van non-activiteit en reforme zullen in het vervolg, van wederzijden, zoo in het burgerlijke als in het militaire, aan allen uitbetaald worden die daarop regt hebben, overeenkomstig de wetten, welke vóór den 1 november 1830 in werking zijn geweest.

Men is overeengekomen, dat de bovengemelde pensioenen en traktementen der regthebbenden, die geboren zijn op het grondgebied hetwelk thans België uitmaakt, ten laste van de Belgische schatkist zullen verblijven, en de pensioenen en traktementen der regthebbenden, die geboren zijn op het grondgebied hetwelk thans Nederland uitmaakt, ten laste der Nederlandsche schatkist.

Art. 20. Alle de vorderingen der Belgische onderdanen ten laste van bijzondere instellingen, zoo als weduwen-fondsen en fondsen, bekend onder den naam van leges-fonds en burgerlijk en militair pensioen-fonds, zullen door de, in artikel 10 vermelde, gemengde commissien van vereening onderzocht en beslist worden, naar aanleiding van den inhoud der reglementen van die fondsen of kassen.

De gestorte borgtogten, gelijk mede stortingen door de Belgische rekenpluigingen gedaan, de geregtelijke depôts en geconsigneerde gelden zullen insgelijks aan de daarop regthebbenden, op vertoon hunner bescheiden, worden teruggegeven.

Indien belgische onderdanen, uit hoofde der vereening van den zogenaaenden *franschen achterstand*, nog regten van inschrijving te doen gelden mogten hebben, dan zullen die vorderingen insgelijks door gezegde commissie onderzocht en naar evenredigheid van de te dien einde beschikbare sommen vereend worden.

Art. 21. Onmiddellijk na de uitwisseling der bewijzen van bekrachtiging van het tusschen de beide partijen te sluiten verdrag, zullen de noodige bevelen aan de bevelhebbers der wederzijdsche krijgsvanden worden gezonden, om het grondgebied, de steden, plaatsen en oorden te doen ontruimen, welke van heerschappij veranderen.

De burgerlijke overheden aldaar zullen gelijktijdig de noodige bevelen ontvangen, om dat grondgebied, die steden plaatsen en oorden aan de van wederzijden daartoe te benoemen commissarissen over te geven.

Deze ontruiming en deze overgave zullen in diervoogo plaats hebben, dat zij binnen den tijd van 14 dagen of zoo mogelijk vroeger, zijn afgelopen.

Art. 22. De artikelen 5, 9, 14, 20 en 21 zullen verstaan en uitgevoerd worden in overeenkomst met de ophelderingen over de onderwerpen, waartoe gezegde artikelen betrekking hebben, die in de memorie der conferentie van Londen, van den 4 januarij 1832 gedagteekend vervat zijn.

Art. 23. Uitwisseling der bekrachtigingen. (Vervolg hierna.)